

1984

2024

Pojdite z nami

*Povsod, kamor seže pogled,
lepota zasanjana.
Kje najti še lepši je svet,
kje lepše je kot doma?*

*Se s hribov v daljavo zazrem
prek gričev, dolin, gora,
v daljavi še modro morje uzrem,
kje je lepše kot doma?*

*Slovenija, od kod lepote tvoje?
Pozdravljamo te iz srca
in srečni tu smo doma,
Slovenija, naj tebi pesem poje,
ne išči sreče drugod kot je doma.*

*Povej še oblaček ti bel,
obhodil že ves si svet,
je lepša dežela še kje,
kot naša, kjer sem doma?*

*Je vetrič veselo zapel,
preletel je prek sveta
in tekih lepot ni našel nikjer,
kot tule, kjer sem doma.*

Marjan Stare

40 let Planinskega društva Šempeter 1984 - 2024

Brošura PD Šempeter 2014 - 2024

Zbral in uredil: Mitja Tavčer

Grafika: Mitja Tavčer

Glavni in odgovorni urednik: Silvo Črepinšek, predsednik planinskega društva

Prisrčno pozdravljeni drage planinke in planinci.

Začetki ideje za ustanovitev Planinskega društva Šempeter segajo v leto 1982.

Prvi pripravljalni sestanek za ustanovitev društva je bil 10. 2. 1984 ob 17. uri v jedilnici AERO Šempeter. Nekaj dni zatem, 28. februarja 1984 ob 17. uri, je bil v dvorani Hmeljarskega doma Šempeter USTANOVNI OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI. Delovni predsednik občnega zbora je bil BOŽO JORDAN, člana pa MIRAN OROŽIM IN RENATA COKAN. Na občnem zboru je bil kot prvi predsednik PD izvoljen IVAN ŠULER, ki je tudi eden od 10. ustanovnih članov društva. Kot podpredsednik PD je bil izvoljen TONE MARKO.

Ivan je bil predsednik planinskega društva dva mandata, t. j. 4 leta. Nato ga je nadomestil TONE MARKO, ki je prav tako bil predsednik 4 leta. Nasledil ga je MIRAN OROŽIM, ki je društvo vodil še nadaljnja 4 leta, t. j. do leta 1996. Njega je nadomestil SILVO ČREPINŠEK, ki to poslanstvo opravlja že 28 let.

Prvi zelo množični izlet je bil ZDRAVJU NAPROTI – z vlakom do Šmartnega ob Paki in nazaj preko Gore Oljke do Polzele in v Šempeter. Izleta se je udeležilo 78 pohodnikov vseh starosti.

Prvo dvoletno obdobje je društvo štelo skupaj 213 članov, 35 mladincev in 41 pionirjev, skupaj 289.

Sedaj društvo šteje skupaj 296 članov, ima 11 vodnikov A, AB in ABD kategorije, 3 markaciste, 4 mentorice programa Ciciban planinec in programa Mladi planinec ter 1 pripravnico za vodnico A kategorije. S strokovno usposobljeno planinko društvo pokriva področje planinske orientacije, področje varstva gorske narave pa s 4 usposobljenimi gorskimi stražarkami.

Zelo smo povezani s sosednjimi planinskimi društvi v občini – PD Zabukovica, PD Žalec in PD Liboje. Društva sodelujemo pri organizaciji tudi do treh pohodov

letno, prirejamo skupne akcije. Menimo, da je sodelovanje in povezovanje med društvi zelo pomembno, že zaradi novih poznanstev, zlasti pa pri cenejših prevozih za izlete, izmenjavi izkušenj itd. Več nas je, močnejši smo.

Posebej dobro sodelujemo z Vrtcem Šempeter in z Osnovno šolo Šempeter, saj smo skupaj razvili programa Ciciban planinec ter Mladi planinec. Poleg tega z OŠ Šempeter že par let sodelujemo pri organiziranju in vodenju jesenskega športnega dne učencev osnovne šole na okoljske planine - na Šmohor, Mrzlico, Kal, Sv. Jedrt, Goro Oljko, Hom in Brnico, z namenom, da se mladi naučijo varno obiskovati planine, da jih vzpodbudimo h kvalitetnemu preživljanju prostega časa v planinah in druženju v zdravem okolju.

Odlično sodelujemo z drugimi društvi v kraju in še posebej s KS Šempeter. Za krajanke Šempetra in druge ljubitelje narave, smo v juniju 2023 izvedli že 7. tradicionalni pohod od PETRA DO PEKLA.

Odlično sodelujemo tudi z Občino Žalec ter z ZKŠT Žalec in Meddruštvenim odborom Savinjske.

Ponosni smo na umestitev nove planinske poti POGORIŠČE NAD JAMO PEKEL, PREKO LOK, KAL, NA APNO, na višini 525 m in vse do PONIKVE, to je plod sodelovanja s PD Žalec – sekcija Ponikva.

To je bil nekakšen kratek sprehod skozi naših 40 let uspešnega dela.

Hvala UPRAVNEMU ODBORU in vsem, ki so vedno pripravljeni pomagati, da delo in vsa organizacija dobro poteka. Brez njihove pomoči ne bi bilo uspeha. HVALA.

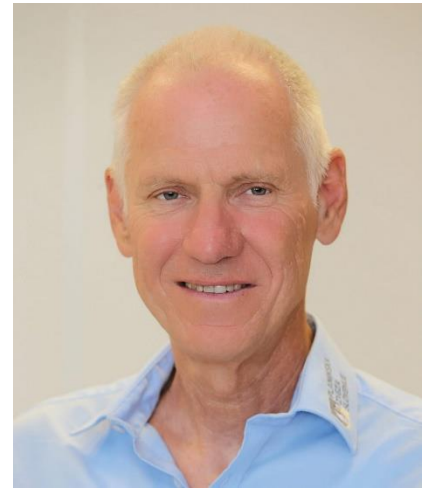
MISEL:

SREČA NI V GLAVI IN NE V DALJAVI,
NE V ŽEPU ALI POD PALCEM ZAKLAD,
SREČA JE, ČE SE DELO DOBRO OPRAVI
IN ČE IMAŠ NEKOGA RAD. (Tone Pavček)

Silvo Črepinšek
predsednik PD Šempeter

OB 40. LETNICI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Nič kolikokrat sem kolesaril ob njej, taboril na njenem bregu, jo gledal z Olševe, s Smrekovca, z Menine in z Oljke. Srebrno se je lesketala v dolini. Žuboreča, vabeča, osvežujoča v poletni pripeki. In potem se je zgodilo nekaj kar bo za dolgo zaznamovalo vse, ki živijo ob njej. In prizadelo tudi vse, ki čutimo z njimi in ki tako radi zahajamo v Savinjsko dolino. Čas bo počasi zacelil rane, spomini bodo zbledeli, vrnilo se je upanje. V dolino in v gore nad njo.

Gora se nikoli ne naveličam, saj vselej ponudijo nekaj novega. Menjavajo se letni časi, za dežjem se prismeje sonce, vselej znova se razveselim snega. In na poti stisnem roko znancem, s katerimi sem marsikaj doživel, pa se že tako dolgo nismo videli. Zvečer, v toplem zavetju koč, obujamo spomine. In se morda dogovorimo za skupno turo. Letos ni in ni snega, ni tistega globokega pršiča, ko bi najraje zavriskal, ko vijugaš med macesni. Bo pa drugo leto, bom pa šel na turo peš ali pa s kolesom po Krasu.

Veliko nas je, ki podobno občutimo gore, skupaj smo doživeli mnogo lepega, pa čeprav je šlo včasih tudi malce za nohte. Na turah in taborih planinskega društva smo se mnogi naučili vsega tistega, kar je potrebno za varno obiskovanja gora, pa tudi občutili zadovoljstvo pri prostovoljnem delu. Med njimi zagotovo kot svetel zgled pokojni Savinjec Božo Jordan.

PD Šempeter v Savinjski dolini je že 40 let član naše velike planinske družine. Peščica zanesenjakov je postopoma prerasla v društvo s stabilnim članstvom in pestro paleto planinskih dejavnosti. Veselje je pogledati obsežen in raznolik program načrtovanih izletov, od prvih korakov v naravo za najmlajše do zahtevnih tur v visokogorju. Všeč mi je izbor tur, šli boste tudi v številne malo obiskane koticke, ki pa so še kako vredni obiska.

Posebej velja pohvaliti delo mentorjev planinskih skupin v osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini in v VVZ Šempeter kar se odraža v velikem deležu mladih v društvu. Društvo načrtno vzgaja vodnike in druge strokovne kadre ki

so gibalno dejavnosti v društvu, jamstvo za varno izvajanje planinskih dejavnosti pa tudi garancija za njegov nadaljnji obstoj. V široki paleti dejavnosti društva velja omeniti poleg vodništva tudi markaciste, varuhe gorske narave in orientaciste, kot tudi lepo urejeno domačo stran ki vabi planince v društvo. In seveda tudi skrb za Savinjsko planinsko pot.

V Planinski zvezi Slovenije si želimo društev, ki, tako kot PD Šempeter v Savinjski dolini, gojijo vse temeljne planinske dejavnosti, seveda pa so dobrodošle tudi vse tiste nove dejavnosti, kjer se gibljemo z lastnimi močmi in ki pretirano ne obremenjujejo naravnega okolja.

Ob štirideseti obletnici želim društvu nadaljnje uspešno delo, članom pa prijetna doživetja v gorah in varen korak.

Jože Rován
predsednik Planinske zveze Slovenije

PLANINSKEMU DRUŠTVU ŠEMPETER OB 40. OBLETNICI DELOVANJA

Ob praznovanju društvenega jubileja razmišljam kakšna je bila pot skozi desetletja. Obdobje štirih desetletij je po merjenju časa lahko relativno.

Prepričana sem, da je šempetrskim planincem ta čas hitro minil, saj njihovo društvo bogatijo različne dejavnosti, ki so jih vsako leto nadgrajevali. Skozi leta delovanja sledijo svojim željam in potrebam ter poslanstvu, za katerega so ustanovili planinsko društvo.

Od ustanovitve do danes so z zagnanostjo, entuziazmom in mnogimi prostovoljnimi urami veliko naredili. Število članov potrjuje, da gredo aktivnosti v smer, kot si jo člani želijo. Potrditev daje udeležba na skrbno izbranih izletih, pohodih.

Tudi številčnost mladih planincev je dober pokazatelj, da se mentorji zavedajo, kaj mladino privlači in s kakšnimi dejavnostmi jih privabiti v naravo.

Podmladek je poroštvo njihovega nadaljnega delovanja v prihodnosti. Z zadovoljstvom hodijo planinci po poteh, za katere skrbijo markacisti, saj so skrbno urejene in označene. Z lastno spletno stranjo in rednimi objavami na družabnem omrežju Facebook pa skrbijo za tekočo in redno obveščenost tudi izven občinskih meja.

V zahvalo za preteklo delo 40 let ter spodbudo za naprej Planinska zveza Slovenije Planinskemu društvu Šempeter podeljuje:

Zlati častni znak PZS.

Manja Rajh
predsednica
Savinjskega MDO PD

SPOŠTOVANE ČLANICE IN ČLANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER

Ob jubilejni 40. obletnici delovanja društva, vam najprej čestitam za dolgoletno izvajanje aktivnosti za ohranjanje planinske in gorske narave, razvijanje planinskih vrednot, vzdrževanje planinske infrastrukture in prenašanje znanj ter ljubezni do pohodništva in gora na mlajše rodove.

Obiski hribov in gora so vir navdiha, sprostitve, aktivnega preživljanja časa in jih vsako leto obišče veliko ljubiteljev narave. Vsak pohod je nepozabna izkušnja, ki pa mora biti v prvi vrsti varna.

Vaše delo v društvu zajema različna predavanja, usposabljanja za vodnike, strokovne ekskurzije, čistilne akcije, programe za mlade planince in druženja, s katerimi prenašate ne samo svoje znanje, temveč tudi spodbujate medgeneracijsko povezovanje v širšem lokalnem okolju.

Seveda pa smo zelo ponosni na vsakoletno zelo dobro obiskan tradicionalni pohod od Petra do Pekla, ki pa ni samo pohod, je prireditev na osnovi kulturne in naravne dediščine lokalnega okolja.

Iskreno čestitam vsem planinkam in planincem in vam vselej želim varen korak, prijetna druženja v najlepšem možnem okolju, v naravi.

Janko Kos
Župan Občine Žalec

ČESTITKA PREDSEDNIKA SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

V imenu Sveta Krajevne skupnosti Šempeter izrekam Planinskemu društvu Šempeter v Savinjski dolini čestitko ob praznovanju 40. letnice delovanja.

V zadnjih štirih desetletjih smo člani Planinskega društva Šempeter pod vodstvom predsednika Silva Črepinška in naših vodnikov PZS prehodili tisoče kilometrov, dosegli številne vrhove in odkrivali lepote gorskega sveta. Strast do gora, odločenost in predanost so nas vse navdihnile in nas povezale v trdno skupnost. Planinsko društvo Šempeter ni le organizacija, ampak je način življenja, ki je obogaten s prijateljstvom in ljubeznijo do narave. Lepote gora niso le razgled, temveč vir energije, upanja in dobre volje.

Posebej bi rad izpostavil trud naših vodnikov in markacistov, ki skrbijo za del Savinjske planinske poti in so uredili novo pot na Apno. To ni le označevanje poti, temveč je prispevek k ohranjanju bogastva našega gorskega okolja. Društvo odlično sodelujete s KS Šempeter in Občino Žalec, kar kaže na našo povezanost z lokalno skupnostjo. Sodelovanje z osnovno šolo in vrtcem preko sekcije Mladi planinec ter CICI planincev prenaša našo ljubezen do gora na mlajše generacije.

Prispevek društva k družabnim dogodkom v kraju, od srečanja Šempetrov, pohoda Od Petra do Pekla in pohoda po hmeljarski poti, je nepogrešljiv. Posebna pohvala gre tudi gorski straži, ki skrbi za ohranjanje narave, in vsem članom, ki se vsako leto udeležijo čistilnih akcij. Naše aktivno sodelovanje pri varovanju okolja je pomemben prispevek k ohranjanju naravne lepote, ki jo tako zelo cenimo.

Želim si, da bi skupaj prehodili še mnogo varnih korakov, nepozabnih vzponov in preživetih trenutkov v naravi. Vaš vodnik PZS – Srečno in varen korak !

Predsednik Sveta
KS Šempeter
Mitja Tavčer

VSİ PREDSEDNIKI PD ŠEMPETER OB 30. LETNICI DRUŠTVA

PREDSEDNIK	OBDOBJE
Ivan Šuler	1984 - 1988
Tone Marko	1988 - 1992
Miran Orožim	1992 – 1996
Silvo Črepinšek	1996 ...

Prvi predsednik PD Šempeter Ivan Šuler je umrl leta 2021 v 84. letu starosti.

ORGANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER OD LETA 2012 NAPREJ

UPRAVNI ODBOR	
Predsednik	Silvester Črepinšek
Podpredsednik	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
Tajnica	Olga Cotič
Blagajničarka	Danica Laznik
Člani upravnega odbora	Ivan Godler
	Ivan Šuler
	Irena Šribar
	Valčka Štorman
	Nace Dvornik
	Magda Šalamon
Nadzorni odbor	Darinka Pikl
	Miran Orožim
	Lilijana Novak
	Ladi Vovk
	Jože Ribič
	Tone Marko
Častno razsodišče	Stanislava Bukovnik
	Boža Verdev
	Franci Matko

ORGANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER OD LETA 2016 NAPREJ

UPRAVNI ODBOR	
Predsednik	Silvester Črepinšek
Podpredsednik	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
Tajnica	Danica Godler
Blagajničarka	Bernarda Četina
Člani upravnega odbora	Ivan Godler
	Ivan Šuler
	Irena Šribar
	Valčka Štorman
	Nace Dvornik
	Magda Šalamon
Nadzorni odbor	Olga Cotič
	Miran Orožim
	Lilijana Novak
	Ladi Vovk
	Rudi Brežnik
	Tone Marko
Častno razsodišče	Stanislava Bukovnik
	Tatjana Podbregar
	Davor Janžovnik

ORGANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER OD LETA 2020 NAPREJ

UPRAVNI ODBOR	
Predsednik	Silvester Črepinšek
Podpredsednik	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
Tajnica	Danica Godler
Blagajničarka	Bernarda Četina
Člani upravnega odbora	Ivan Godler
	Ivan Šuler
	Irena Šribar
	Valčka Štorman
	Nace Dvornik
	Magda Šalamon
Nadzorni odbor	Olga Cotič
	Miran Orožim
	Lilijana Novak
	Ladi Vovk
	Rudi Brežnik
	Tone Marko
Častno razsodišče	Stanislava Bukovnik
	Tatjana Podbregar
	Davor Janžovnik

Član nadzornega odbora Nace Dvornik je umrl leta 2020 v 77. letu starosti.

Prvi predsednik PD Šempeter Ivan Šuler je umrl leta 2021 v 84. letu starosti.

Blagajničarka Bernarda Četina je umrla leta 2023 v 71. letu starosti.

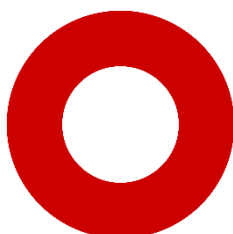
**ORGANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠEMPETER OD LETA 2024 NAPREJ
PREDLOG SE POTRDI NA OBČNEM ZBORU 23. FEBRUARJA 2024**

UPRAVNI ODBOR	
Predsednik	Silvester Črepinšek
Podpredsednik	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
Tajnica	Danica Godler
Blagajnik	Ahmed Balta
Člani	Ivan Godler
	Jože Krašek
	Irena Šribar
	Mateja Paj
	Nataša Pešec
	Magda Šalamon
Nadzorni odbor	Olga Cotič
	Miran Orožim
	Lilijana Novak
	Ladi Vovk
	Lidija Šuler
	Tone Marko
Častno razsodišče	Stanislava Bukovnik
	Tatjana Podbregar
	Davor Janžovnik

PLANINSKO DRUŠTVO ŠEMPETER 2024 - PO ODSEKIH

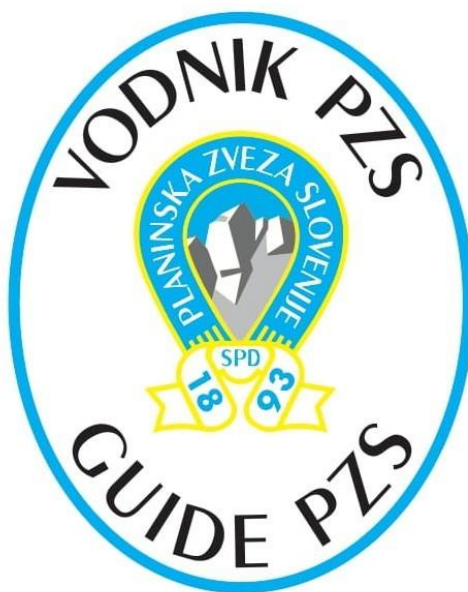
Vodniki PZS	Silvester Črepinšek
	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
	Ivan Godler
	Irena Šribar
	Magda Šalamon
	Jože Krašek
	Lilijana Novak
	Davor Janžovnik
	Alenka Posedel
	Nataša Pešec
Markacisti	Silvester Črepinšek
	Štefan Šalamon
	Jože Krašek
Mladi planinci	Mitja Tavčer
	Darko Ulaga
	Vesna Tavčer
	Meta Jordan Kopušar
	Marjetka Usar
Ciciban planinec	Mateja Paj
	Tea Jagodič
	Alenka Posedel
Orientacija	Milena Svet
Varstvo narave – gorska straža	Stanislava Bukovnik
	Lilijana Novak
	Mija Novak
	Anja Novak
	Irena Rehar

PLANINSKO DRUŠTVO ŠEMPETER - VODNIKI PZS PO KATEGORIJAH

VODNIKI PZS	STROKOVNA USPOSOBLJENOST	
	KATEGORIJA	STOPNJA
Silvester Črepinšek	A	1. stopnja
Mitja Tavčer	A,B,D	2. stopnja
Darko Ulaga	A,B	2. stopnja
Ivan Godler	A,B,D	2. stopnja
Irena Šribar	A	1. stopnja
Magda Šalamon	A,B	2. stopnja
Jože Krašek	A,B,D	2. stopnja
Lilijana Novak	A	1. stopnja
Davor Janžovnik	A,B	2. stopnja
Alenka Posedel	A	1. stopnja
Nataša Pešec	A	1. stopnja

ZNAK VODNIKOV PZS

ČLANSTVO PD ŠEMPETER OD LETA 1984 DO 2023

LETO	ČLANI PZS	ČLANI INTERNO	SKUPAJ
1984	245		245
1985	530		530
1986	314		314
1987	326		326
1988	328		328
1989	304		304
1990	320		320
1991	326		326
1992	280		280
1993	248		248
1994	230		230
1995	222		222
1996	215		215
1997	238		238
1998	228		228
1999	234		234
2000	246		246
2001	238		238
2002	233		233
2003	242		242
2004	243		243
2005	244		244
2006	238		238
2007	246		246
2008	246		246
2009	248		248
2010	240		240
2011	220		220
2012	210		210
2013	183		183
2014	177		177
2015	194		194
2016	185	37	222
2017	194	35	229
2018	224	31	255
2019	211	29	240
2020	236	38	274
2021	193	32	225
2022	240	41	281
2023	253	43	296

**PREDSTAVLJAMO SEZNAM VSEH PREJEMNIKOV PRIZNANJ
OD USTANOVITVE DRUŠTVA LETA 1984 DO LETA 2024**

	PLANINSKO DRUŠTVO ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI		
	SEZNAM PREJEMNIKOV PRIZNANJ PZS		
	Priimek in ime	Vrsta priznanja PZS	Leto prejema
1	AJDIČ Peter	bronasti častni znak PZS	2002
2	ANDERS Marjetka	bronasti častni znak PZS	2022
3	ANDERS Špela	bronasti častni znak PZS	2022
4	BEČAJ Mirko	bronasti častni znak PZS	2022
5	BLAGOTINŠEK Majda	bronasti častni znak PZS	2020
6	BLAZNIK Dragica	bronasti častni znak PZS	1999
	BLAZNIK Dragica	srebrni častni znak PZS	2004
	BLAZNIK Dragica	zlati častni znak PZS	2013
7	BOJINOVIČ Tatjana	bronasti častni znak PZS	2008
8	BREŽNIK Helena	bronasti častni znak PZS	2022
9	BREŽNIK Rafael	bronasti častni znak PZS	2022
10	BREŽNIK Rudi	bronasti častni znak PZS	2002
	BREŽNIK Rudi	pisna pohvala PZS	1998
	BREŽNIK Rudi	srebrni častni znak PZS	2020
11	BRGLEZ Vincenc	bronasti častni znak PZS	2022
12	BUKOVNIK Branko	bronasti častni znak PZS	2008
13	BUKOVNIK Stanka	bronasti častni znak PZS	2008
14	COTIČ Olga	bronasti častni znak PZS	1999
	COTIČ Olga	srebrni častni znak PZS	2004
	COTIČ Olga	zlati častni znak PZS	2015
15	ČASL Martin	bronasti častni znak PZS	1998
	ČASL Martin	priznanje Sav. MDO	2000
	ČASL Martin	zlati častni znak PZS	2004
	ČASL Miran	bronasti častni znak PZS	2022
16	ČERNE Stanka	bronasti častni znak PZS	2002
	ČERNE Stanka	srebrni častni znak PZS	2015
17	ČETINA Nada	bronasti častni znak PZS	2017
18	ČREPINŠEK Silvo	bronasti častni znak PZS	1983
	ČREPINŠEK Silvo	srebrni častni znak PZS	1988
	ČREPINŠEK Silvo	zlati častni znak PZS	1998
	ČREPINŠEK Silvo	Knafelčevo priznanje	2013
	ČREPINŠEK Silvo	priznanje častni vodnik	2018
	ČREPINŠEK Silvo	grb občine Žalec	2017
19	ČRETNIK Ivica	srebrni častni znak PZS	1998

20	DVORNIK Ignac	bronasti častni znak PZS	2004
	DVORNIK Ignac	Srebrni častnik znak PZS	2018
21	DVORNIK Marija	bronasti častni znak PZS	2004
22	ERJAVEC Vili	bronasti častni znak PZS	2020
23	GODLER Danica	bronasti častni znak PZS	2017
	GODLER Danica	grb KS Šempeter	2019
	GODLER Danica	srebrni častni znak PZS	2024
24	GODLER Ivan Janez	bronasti častni znak PZS	2008
	GODLER Ivan Janez	srebrni častni znak PZS	2015
	GODLER Ivan Janez	zlati častni znak PZS	2024
25	GOLAVŠEK Franc	pisna pohvala PZS	1998
26	GOLAVŠEK Marta	bronasti častni znak PZS	1998
	GOLAVŠEK Marta	srebrni častni znak PZS	2004
27	GORIŠEK Marta	bronasti častni znak PZS	2020
28	HORVAT Slavko	bronasti častni znak PZS	2024
29	HUŠ Peter	bronasti častni znak PZS	2008
30	JANŽOVNIK Davor	bronasti častni znak PZS	2017
31	JANŽOVNIK Davor	srebrni častni znak PZS	2024
32	JORDAN Božidar	Knafelčeva diploma	1971
	JORDAN Božidar	srebrni častni znak PZS	1973
	JORDAN Božidar	srebrni znak PSJ	1978
	JORDAN Božidar	zlati častni znak PZS	1981
	JORDAN Božidar	spominska plaketa PZS	1981
	JORDAN Božidar	zlati znak PSJ	1989
	JORDAN Božidar	svečana listina PZS	1998
33	JORDAN KOPUŠAR Meta	bronasti častni znak PZS	2013
	JORDAN KOPUŠAR Meta	srebrni častni znak PZS	2020
34	JORDAN Štefka	srebrni častni znak PZS	1977
	JORDAN Štefka	zlati častni znak PZS	1999
	JORDAN Štefka	spominska plaketa PZS	2000
35	KAČ Janez	bronasti častni znak PZS	2008
36	KALAN Veronika	bronasti častni znak PZS	2020
37	KENDA Marjan	bronasti častni znak PZS	2004
38	KOLANDER Benjamin	bronasti častni znak PZS	2020
39	KONŠEK Franc	bronasti častni znak PZS	2013
	KONŠEK Franc	srebrni častni znak PZS	2018
40	KOŠTOMAJ Damjana	bronasti častni znak PZS	2004
41	KRAŠEK Jože	Knafelčevo priznanje	2007
	KRAŠEK Jože	bronasti častni znak PZS	2015
	KRAŠEK Jože	častni vodnik PZS	2017
	KRAŠEK Jože	srebrni častni znak PZS	2022
42	KRONOVŠEK Sonja	zlati častni znak PZS	2022
43	LAKOVŠEK Suzana	bronasti častni znak PZS	2013

44	LAMUT Drago	bronasti častni znak PZS	2020
45	LAVRINC Jožica	bronasti častni znak PZS	2004
46	LAZNIK Danica	bronasti častni znak PZS	1998
	LAZNIK Danica	srebrni častni znak PZS	2004
	LAZNIK Danica	zlati častni znak PZS	2013
47	LAZNIK Franc	bronasti častni znak PZS	2004
48	LENART Jože	bronasti častni znak PZS	2024
49	LUKANC Rado	pisna pohvala PZS	1999
50	MARKO Aleš	pisna pohvala PZS	1998
	MARKO Aleš	bronasti častni znak PZS	2002
51	MARKO Anton	bronasti častni znak PZS	1998
	MARKO Anton	srebrni častni znak PZS	2004
	MARKO Anton	zlati častni znak PZS	2013
	MARKO Anton	svečana listina PZS	2017
52	MARKO Metka	pisna pohvala PZS	2004
53	MATKO Franci	bronasti častni znak PZS	2015
54	MATKO Igor	bronasti častni znak PZS	2013
55	NOVAK Branko	bronasti častni znak PZS	2018
	NOVAK Branko	srebrni častni znak PZS	2024
56	NOVAK Liljana	pisna pohvala PZS	1998
	NOVAK Liljana	bronasti častni znak PZS	2004
	NOVAK Liljana	srebrni častni znak PZS	2017
57	NOVAK Milica	bronasti častni znak PZS	2022
58	OROŽIM Miran	srebrni častni znak PZS	1998
	OROŽIM Miran	zlati častni znak PZS	2007
59	PEČNIK Arhimed	bronasti častni znak PZS	2024
60	PEČNIK Milan	pisna pohvala PZS	2002
61	PETERNEL Milan	pisna pohvala PZS	1998
62	PEVNIK Erika	bronasti častni znak PZS	2022
63	PIKL Marija	pisna pohvala PZS	1999
64	PLANINC Branko	bronasti častni znak PZS	2004
65	PODBREGAR Tatjana	bronasti častni znak PZS	2020
66	PODBREGAR Vinko	bronasti častni znak PZS	2022
67	POGAČAR Jože	bronasti častni znak PZS	2002
68	POLJANŠEK Jože	bronasti častni znak PZS	2008
69	POSEDEL Alenka	bronasti častni znak PZS	2017
	POSEDEL Alenka	srebrni častni znak PZS	2024
70	RANDL Jože	bronasti častni znak PZS	2004
71	REBERŠAK Milan	pisna pohvala PZS	2002
72	REHAR Irena	bronasti častni znak PZS	2020
73	REHAR Jože	bronasti častni znak PZS	2018
74	SIMONČIČ Ana	pisna pohvala PZS	1998
75	SVET Milena	bronasti častni znak PZS	1998

	SVET Milena	srebrni častni znak PZS	2004
	SVET Milena	zlati častni znak PZS	2018
76	ŠALAMON Magda	bronasti častni znak PZS	2002
	ŠALAMON Magda	srebrni častni znak PZS	2008
	ŠALAMON Magda	vodniku za 5 let dela	2013
	ŠALAMON Magda	zlasti častni znak PZS	2022
77	ŠALAMON Štefan	bronasti častni znak PZS	2008
	ŠALAMON Štefan	Knafelčevo priznanje	2013
	ŠALAMON Štefan	srebrni častni znak PZS	2022
78	ŠKRABAR Peter	pisna pohvala PZS	2004
79	ŠRIBAR Irena	bronasti častni znak PZS	2008
	ŠRIBAR Irena	srebrni častni znak PZS	2017
80	ŠTARKEL Matjaž	bronasti častni znak PZS	2002
81	ŠTORMAN Franc	bronasti častni znak PZS	2018
82	ŠTORMAN Valčka	bronasti častni znak PZS	2008
83	ŠTORMAN Zvone	bronasti častni znak PZS	2022
84	ŠUEN Cvetka	bronasti častni znak PZS	2008
85	ŠULER Ivan	bronasti častni znak PZS	1981
	ŠULER Ivan	srebrni častni znak PZS	1983
	ŠULER Ivan	zlati častni znak PZS	1993
	ŠULER Ivan	spominska plaketa PZS	2003
	ŠULER Ivan	svečana listina PZS	2016
86	TAVČAR Avgust	bronasti častni znak PZS	1999
87	TAVČAR Breda	bronasti častni znak PZS	2020
88	TAVČER Mitja	bronasti častni znak PZS	2008
	TAVČER Mitja	vodniku za 5 let dela	2013
	TAVČER Mitja	srebrni častni znak PZS	2015
	TAVČER Mitja	zlati častni znak PZS	2024
89	TAVČER Vesna	bronasti častni znak PZS	2013
	TAVČER Vesna	srebrni častni znak PZS	2024
90	TOMAŽIČ Drago	bronasti častni znak PZS	2024
91	TOPOLOVEC Darko	pisna pohvala PZS	1998
92	ULAGA Darko	bronasti častni znak PZS	2008
	ULAGA Darko	vodniku za 5 let dela	2013
	ULAGA Darko	srebrni častni znak PZS	2015
	ULAGA DARKO	zlati častni znak PZS	2024
93	VERDEV Boža	bronasti častni znak PZS	2002
	VERDEV Boža	srebrni častni znak PZS	2015
94	VOH Dušan	bronasti častni znak PZS	1995
	VOH Dušan	srebrni častni znak PZS	2004
95	VOLPE Marjan	bronasti častni znak PZS	2004
	VOLPE Marjan	srebrni častni znak PZS	2024
96	VOLPE Milica	bronasti častni znak PZS	2004

	VOLPE Milica	srebrni častni znak PZS	2024
97	VOVK Vlado	bronasti častni znak PZS	2002
	VOVK Vlado	srebrni častni znak PZS	2013
	VOVK Vlado	zlati častni znak PZS	2020
98	VRENKO Jure	bronasti častni znak PZS	2008
99	VUČAJNK Vinko	bronasti častni znak PZS	2022
100	ŽELEZNIK Marko	bronasti častni znak PZS	2024

Prejemniki častnih znakov PZS v letu 2024 so označeni na seznamu s poudarjenim tekstom. Častni znaki PZS za leto 2024 so bili podeljeni na slavnostni akademiji Planinskega društva Šempeter dne 23. februarja 2024.

Na slavnostni akademiji smo podelili tudi priznanja za sodelovanje. Priznanja so prejeli:

PLANINSKO DRUŠTVO ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
SEZNAM PREJEMNIKOV PRIZNANJ ZA SODELOVANJE
Prejemnik priznanja za sodelovanje
Planinsko društvo Liboje
Planinsko društvo Zabukovica
Planinsko društvo Žalec
g. Ivan Šalamon - Planinsko društvo Podčetrtek
Občina Žalec
KS Šempeter v Savinjski dolini
OŠ Šempeter v Savinjski dolini
Vrtci občine Žalec - enota Šempeter
Vrtine Palir d.o.o.
Avtobusni prevozi PEMI d.o.o.

VRTCI OBČINE ŽALEC – ENOTA ŠEMPETER – CICIBANI PLANINCI

Cicibani planinci iz Vrtca Žalec – enote Šempeter sodelujemo v okviru PD Šempeter že več kot 20 let. V vseh teh letih so planince vodile različne mentorice.

Vse do upokojitve je bila aktivna vzgojiteljica mentorica Valentina - Valčka Štorman. Svoje znanje je predajala mlajšim sodelavkam in tako pred več kot desetimi leti k sodelovanju povabila vzgojiteljico Matejo Paj. Skupaj z otroki sta odkrivali okoliške hribe, kjer je Mateja spoznavala kako deluje skupina cicibanov planincev. Valčka je bila s svojo pozitivno energijo vedno pripravljena podeliti svoje bogate izkušnje skozi leta vodenja najmlajših članov PD Šempeter - cicibanov planincev. Proti koncu njenega delovanja je k sodelovanju povabila tudi vzgojiteljico Teo Jagodič. Ko se je Valčka leta 2021 upokojila sva vodenje planinske skupine v celoti prevzeli Mateja in Tea. Že v naslednjem šolskem letu sva tako obe opravili tečaj za mentorja planinskih skupin v Bavšici. Vse od takrat, v sodelovanju s PD Šempeter v Savinjski dolini, skupaj vodiva interesno dejavnost ciciban planinec v enoti vrtca v Šempetru.

Cicibani planinci smo skupina otrok, ki smo polni energije, vedoželjni in srečni v sobivanju z naravo. Število otrok je vsako leto različno, od 8 do 24, starih od 5- 6 let.

Smo mladi raziskovalci, ki se podajamo na razburljive pustolovščine v naravo. Radovednost nas vodi po stezicah, čez gozdove in hribe, kjer spoznavamo čudeže narave, se učimo spoštovati okolje v katerem živimo. Za nas ni ovir, saj s svojim radovednim duhom raziskujemo naravne pojave, rastline in živali.

Srečni smo, saj se zavedamo pomena narave, ki je za nas vir navdiha, sprostitve. Svoj čas zelo radi preživimo na svežem zraku obkroženi z zelenjem in petjem ptic, tako skupaj ustvarjamo trajne spomine, ki bodo še dolgo žareli kot sončni žarki v naših srcih.

OSNOVNA ŠOLA ŠEMPETER – MLADI PLANINCI

Spomnim se, ko me je poklical Silvo in rekel: »Čuj, Meta, štirideset let društva praznujemo letos, se bom oglasil na šoli, da se zmeniva ...«
Se mi zdi, kot da smo komaj včeraj načrtovali praznovanje tridesete obletnice.

Vmes pa je minilo že deset let. Zamenjala se je generacija osnovnošolcev, izpeljali smo veliko aktivnosti, uživali v naravi in njenih lepotah, se družili, in tako bogatili tudi naš vsakdan.

V tem času se nam je pridružila Marjetka Usar, ki je opravila tečaj za mentorja planinske skupine v Bavšici.

Ponosni smo, da že 17 let v sodelovanju z vodniki in društvom sooblikujemo in omogočamo preživljanje prostega časa v naravi številnim otrokom. Vodniki so vedno pripravljeni pomagati pri izvedbi naših izletov in pohodniških šolskih športnih dni. Naše izlete načrtujemo skupaj z vodnikom Mitjem Tavčerjem, ki vedno poskrbi za vso logistiko.

Mentorici meniva, da je dodana vrednost naših izletov, da se jih udeležujejo tudi starši. Vsako leto se oblikuje prijetna, sproščena skupina pohodnikov in skupaj prenašamo na mlajše pozitiven odnos do gibanja, zdravega načina življenja, narave in njenih lepot, ter zavedanje, da smo vsi odgovorni za ohranjanje čistega okolja. S pohodov se vračamo zadovoljni, polni lepih vtisov, novih spoznanj in izkušenj.

V šolskem letu nam uspe realizirati od 6 do 9 pohodov. Najmanj izletov smo organizirali v obdobju 2020–2022, saj je tudi v naše delo posegel »koronski« čas, ki je prekinil našo kontinuiteto delovanja. Potrebne je bilo kar nekaj življenjske energije, volje in motivacije, da se je obisk na pohodih povečal.

V letošnjem šolskem letu je vključenih v planinski krožek 41 učencev od 1. do 8. razreda. Veseli naju, da je med njimi največ prvošolcev. Izpeljali smo že pet izletov, na katerih je bila odlična udeležba in veliko dobre volje. Obiskali smo Petrovo dolino miru, organizirali tradicionalni pohod na Hom s kostanjevim piknikom in se povzpeli na Donačko goro.

Decembra smo prehodili krožno pot od Mozirja, Nazarij do Mozirskega gaja in si ogledali čarobno božično bajko.

Od leta 2019 izvajamo že tradicionalni pustni pohod v maskah na Brnico, ki je tudi letos uspel. Načrtujemo še vsaj tri pohode.

Delati z mladimi in jim privzgajati ljubezen do aktivnega preživljanja prostega časa, lepega in urejenega okolja, neokrnjene narave, zdravega načina življenja, pristnih medsebojnih odnosov, z njimi deliti izkušnje, se veseliti uspehov, je čudovita izkušnja. Skupaj jo deliva z vodniki PD Šempeter, za kar se jim iskreno zahvaljujemo in si želiva konstruktivnega sodelovanja še naprej.

Hvala, ker mladim skupaj z nama kažete pot, kako lahko pohodništvo postane način življenja. Iskrene čestitke za častitljivi jubilej. Želiva vam veliko prijetnih druženj v naravi in varen korak.

Srečno!

Meta Jordan Kopušar in Marjetka Usar,
Mentorici Planinskega krožka
OŠ Šempeter v Savinjski dolini

REGISTRACIJA NOVE PLANINSKE POTI POGORIŠČE – APNO

Planinsko društvo Šempeter v Savinjski dolini in Planinsko društvo Žalec sta v letu 2022 izpeljala postopek evidentiranja novega dela Savinjske poti IZ POGORIŠČA NA APNO IN NATO NA PONIKVO. Predlog za registracijo nove planinske poti je pripravila delovna skupina obeh planinskih društev v sestavi:

PD Šempeter: Silvo Črepinšek, Ivan Godler, Danica Godler

PD Žalec: Lado Rojnik, Jernej Vasle, Dani Jelen

Vodja katastra komisije za planinske poti PZS: Ivan Šalamon

S predlogom so soglašali tako lastniki zemljišč in Občina Žalec kot upravljalci krajinskega parka PONIKOVSKI KRAS, po katerem navedena pot poteka, ter Planinska zveza Slovenije, ki vodi register planinskih poti. Dne 15. 4. 2022 je Planinska zveza Slovenije na predlog obeh društev izdala sklep o odprtju novih odsekov planinske poti Pogorišče – Kale – Apno in Apno – Malo Apno – Ponikva ter določila skrbnika novih odsekov. Novi del Savinjske planinske poti je v skrbništvu obeh društev, in sicer PD Šempeter je skrbnik planinske poti Pogorišče – Kale – Apno, PD Žalec pa je skrbnik planinske poti Apno – Malo Apno – Ponikva. Novi odseki planinske poti so bili vneseni v Kataster gospodarske javne infrastrukture.

Občina Žalec je financirala tudi nabavo usmerjevalnih tabel ter materiala za pritrditev tabel na križiščih novega dela Savinjske poti Pogorišče – Apno – Ponikva. Markiranje poti so izvedli markacisti ter vodniki PD Šempeter in PD Žalec.

Pot teče na območju Ponikovskega krasa. Krajinski park Ponikovski kras obsega širše zavarovano območje narave, ki pokriva okrog 40 km² površine. Na območju se pojavljajo vrtače, ponikalnice (požiralniki) in kraške jame. Od leta 1998 je ozemlje Ponikovskega krasa zavarovano kot krajinski park, znotraj katerega se nahajajo posamezni naravni spomeniki, kot so potok Ponikvica s kraško jamo Pekel, Bezgečeva jama ali Kamnita hiša ter Steska jama ali Tajna jama. Obstajajo še druge kraške jame, ki pa še niso raziskane. Gozdna in geološka učna pot nad Jamo Pekel meri 2000 m. Uredil jo je Zavod za gozdove Slovenije. Namenjena je pohodnikom, mladini in drugim turistom, ki bi radi spoznali naravne pojave in procese, ki potekajo v naravi.

Potek poti Pogorišče – Kale - Apno:

Začetek hoje pričnemo iz parkirišča pri jami Pekel, od koder je že markirana pot Savinjske poti do Pogorišča, ki vodi od Kadunca do Svete Jetrte. Do Pogorišča se povzpne po Gozdni in geološki učni poti nad Jamo Pekel.

Od Pogorišča se spustimo po gozdni vlaki do konca gozda in nadaljujemo po kolovozu, mimo požiralnikov potoka Ponikvice in vodnjaka Pitnica. Od Pitnice prečkamo občinsko asfaltno cesto in nadaljujemo pot v smeri zaselka Loke.

Pri kapeli v Lokah pot nadaljujemo med domačijama Cokan Milan in Cokan Mirko in malo iz vasi zavijemo levo v hrib v smeri Kale. Na vrhu hriba nadaljujemo v smeri Kale do križišča Kale – Ponikva.

Na križišču se usmerimo proti Ponikvi in na vrhu, preden cesta zavije navzdol, zavijemo levo med dvema hišama proti vrhu Apna ali desno do vrha sosednjega hriba (Šalej), kjer so prekrasni razgledi na Savinjsko dolino in Kamniške ter Savinjske Alpe.

Pohodniki, ki želijo prehoditi pot iz Kal na Apno, lahko parkirajo na križišču pri avtobusni postaji Kale. Iz parkirišča startajo v smeri Ponikve in se na vrhu, preden cesta zavije navzdol, odločijo, ali bodo najprej zavili desno v smeri sosednjega hriba (Šalej), kjer so razgledi, ali levo med dvema hišama proti vrhu Apna.

Tisti, ki se bodo povzpeli desno na hrib, se lahko razgledajo po Savinjski dolini ter Kamniških in Savinjskih Alpah in malo nižje ugledajo čudovito staro zidanico Jelenovih. Nato se po isti poti vrnejo do asfaltne ceste in čez cesto zavijejo v gozd. Po gozdni vlaki se vzpnejo proti vrhu Apna.

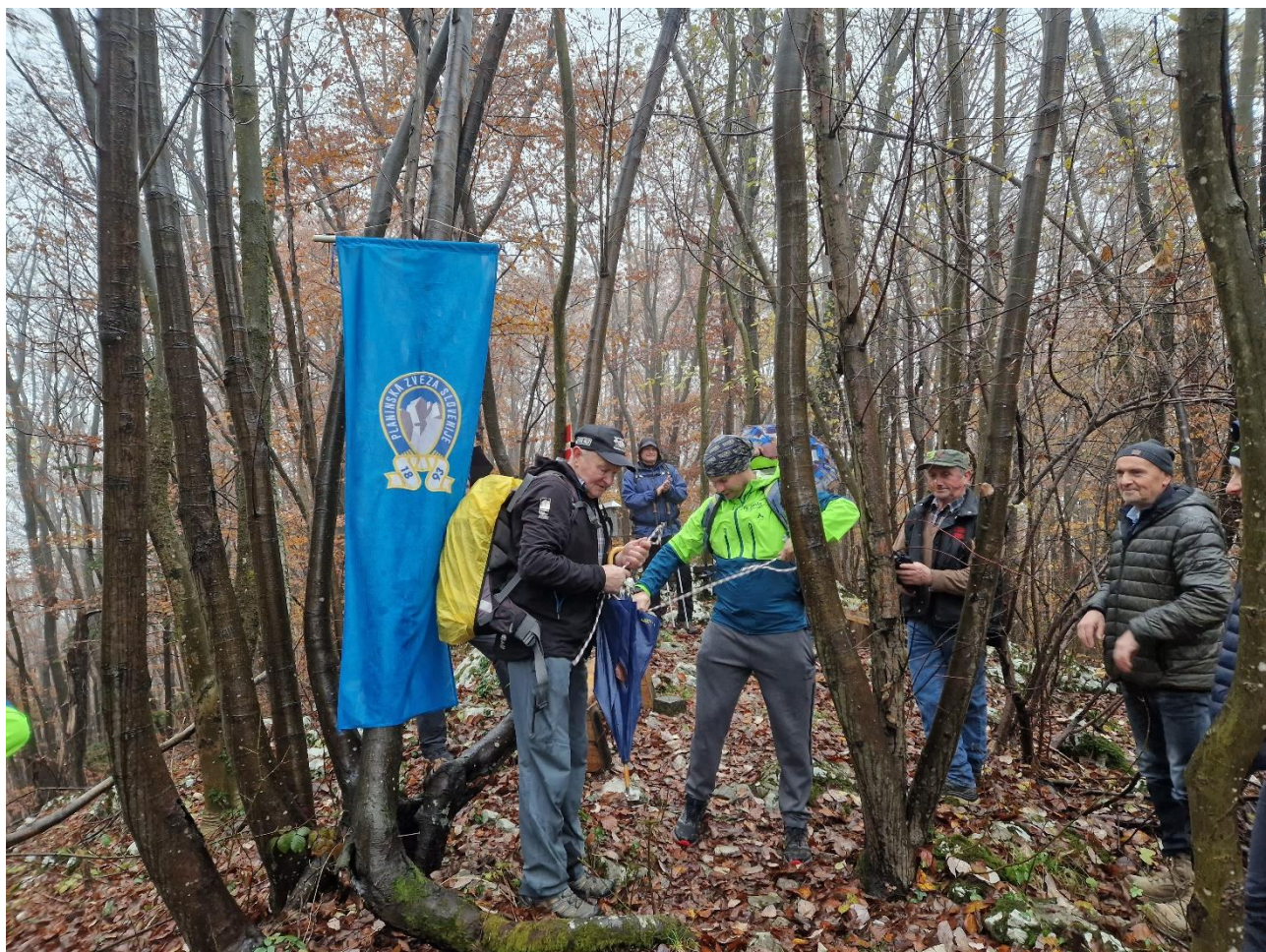

Apno je najvišji vrh KS Šempeter in meri 525 m nadmorske višine. Iz Apna se vrnemo po isti poti nazaj, ali pa izberemo katero od drugih možnih poti.

Novo pot predstavlja nadaljevanje poti na Malo Apno in na Ponikvo, ki ima svoje bivake na Malem apnu, na Špici in na Hrastijeku. Od tu je možna priključitev na odsek Savinjske poti v Sv. Jedrti.

V nedeljo, 4. decembra 2022 smo se ob 8. uri zbrali planinci PD Šempeter in se podali proti vrhu Apna. Tam smo se srečali s planinci Planinskega društva Žalec in sekcije Ponikva. Na vrhu smo pripravili manjšo slovesnost in kljub dežju tudi pogostitev za vse udeležence.

Ob zastavi PZS smo svečano prerezali trak – planinsko vrv in s tem tudi uradno odprli našo novo planinsko pot oz. odsek.

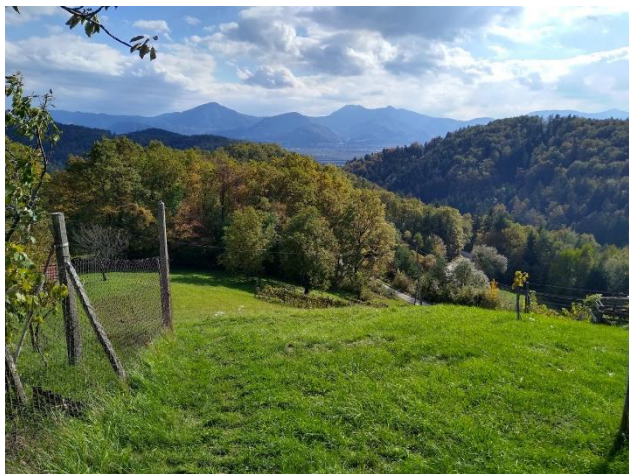

Druga pot iz Apna nas pripelje do Brezova, od koder je možna pot navzdol v Laze in Šentilj ali do potoka Trnava, ob potoku Trnava pa do Jajškega mlina in nato preko zaselka Grče v Jamo Pekel. Ta del poti ni markiran.

Skupna pot nove poti traja 1 uro 45 minut, pot od avtobusne postaje Kale do Apna pa 30 minut.

Razgledi:

Nad jamo Pekel lahko prehodimo gozdno in geološko učno pot, ki nas pripelje do Pogorišča. V zaselku Loke si lahko ogledamo požiralnike, vodnjak Pitnica, ter kapelico. Pri vodnem rezervoarju oziroma na vrhu desnega hriba (Šalej) so prekrasni razgledi na Savinjsko dolino, Celje, Žalec, Šempeter, na zahodu Polzela, Gora Oljka, v ozadju lahko vidimo venec planin, ki delijo Savinjsko in Zasavko dolino (Celjska koča, Malič, Šmohor, Gozdnik, Kamnik, Hom, Mrzlica, Krvavica, Čemšeniška planina, Dobrovlje, Menina planina, Gora Oljka, Golte), v ozadju pa Kamniške in Savinjske Alpe. Od tu je tudi prelep pogled na stari del vasice Kale, ki jo obkrožajo sadovnjaki, travniki in kmetijske površine, v ozadju pa prekrasni mešani gozdovi, katerih barve se prelivajo skozi letne čase.

Čudoviti razgledi na okoliško hribovje in Kamniško Savinjske Alpe

Pobudniki PD Šempeter za novo planinsko pot Pogorišče – Apno

Danica Godler
Ivan Janez Godler
Silvo Črepinšek

MIRNA GORA – LEPOTA MIRU

Moč življenja izhaja iz ljubezni in tudi iz modrosti in poguma. Srce se razveseli in duh se osveži prav takrat, ko se človeku približa narava. Gore imajo vabljev obraz in tudi precej nevarnih poti. Zato se razdajamo v PD Šempeter planinski vodniki, da je vsak vzpon varnejši in bogatejši. Delo planinskih vodnikov si gotovo zasluži priklon, saj je prostovoljno. S pomočjo in strokovnostjo vodnikov je omogočeno obiskovanje gora mnogim ljubiteljem narave. Tako sva z Natašo, ki je še vodniška pripravnica, v Beli krajini, da raziščeva pot na Mirno goro, kamor bova popeljali člane PD Šempeter.

OGLEDNA TURA

Do izhodišča poti na Planini pridemo najprej po avtocesti Ljubljana - Brežice, ki jo zapustimo na izvozu Bič in nadaljujemo z vožnjo v smeri Črnomlja in naprej do manjšega kraja Vrčice, kjer sledimo oznakam za Mirno goro. Gremo do stare kočevske vasi Planina na višini 737 metrov. Zaupamo in sledimo oznakam za Pastirsko pot, to je pastirski palici. S čutom za prisotnost narave, se dopolnjujejo skupni koraki in prijateljstvo okrog Mirne gore. Načrtovan je ogled pastirske poti, zato gremo sama, Zvonka in Nataša najprej iz vasi Planina, mimo stare šole in cerkve svetega Elije. Naša hoja ne bo tako bliskovita, kot je šel Elija z ognjenim vozom in ognjenimi konji v nebesa. Dolga je deset kilometrov in zahteva vsaj štiri ure hoje.

Iztočnico dnevu dajejo, poleg raziskovanja poti, še pohodniki. Pa kakšen kuža je popestritev za vse. Po manjšem stoječem okrepčilu sledimo cesti, ki pelje proti Škriljam, ko na razcepu poti, ki zavije desno proti Semiču, nadaljujemo levo in gremo mimo partizanskega obeležja. Tu potekata tudi volčja in risova pot. Zato se naša lahkotna razposajenost nekoliko umiri, kajti navedene zveri niso povsem nedolžne. Naše oči se, ob opazovanju okolice, na mehek način pomikajo naprej in po štiristo metrih zavijemo levo in se spustimo proti mokrišču in razvalinam žage.

Kmalu se pokažejo ostanki nekdanje vasi Ponikve, ki je bila na pobočju, zahodno od Mirne gore, na nadmorski višini 819 metrov. Naselje je nastalo okoli leta 1450 in je bilo med najstarejšimi na tem območju. Vas je takrat imela štiri polovične hube, to je posestva, s štirimi lastniki, dva Slovenca in dva Nemca. V knjigi dr. Petschauerja je navedenih dvajset do petindvajset prebivalcev. Ime ima vas po ponikvah, ki se nahajajo v zgornjem delu travnikov. Navaja se slaba rodnost tal, zato naj bi tam imeli predvsem travnike. Leta 1770 je bilo v vasi dvanajst hiš in leta 1931 le osem hiš in enainštirideset prebivalcev. Šola in cerkev sta bili v štiri kilometrov oddaljeni Planini. Enako občina, ki je spadala pod politični okraj Črnomelj. Po navedbah v statističnem koledarju iz leta 1937 so se prebivalci poleg kmetijstva ukvarjali s prodajo lesa – v vasi je bila žaga – in vina, saj so imeli v Gorenjcih nad Sadinjo vasjo svoje vinograde. Pa še ta zanimivost, da se je 22. novembra 1941 odselilo osemintrideset prebivalcev iz devetih hiš.

Pestrost poti nam je všeč, saj hodimo po zahodnem vznožju Mirne gore. Včasih si nekoliko priredimo pot in vesele smo, ko bomo kmalu stopile na vrh Mirne gore. Naklonjena bližina in vztrajni koraki so omogočili prehojeno pot na vrh Mirne gore, na višini 1.048 metrov. Po vpisu v vpisno knjigo se svetloba dneva naklonjeno dotika radostnih pogledov. Le deset minut hoje je z vrha Mirne gore do planinskega doma na Mirni gori. Počitek se tam zelo prileže. Še okrepčamo se v priljubljenem planinskem domu, ki ga je leta 1929 zgradilo Planinsko društvo Bele krajine na pobudo Ivana Zagožna, prvega predsednika društva. To je edina stalno oskrbovana planinska postojanka v Kočevskem rogu. Slastna malica je že v naših želodčkih, ki jo nadgradijo Natašine sladke dobrote.

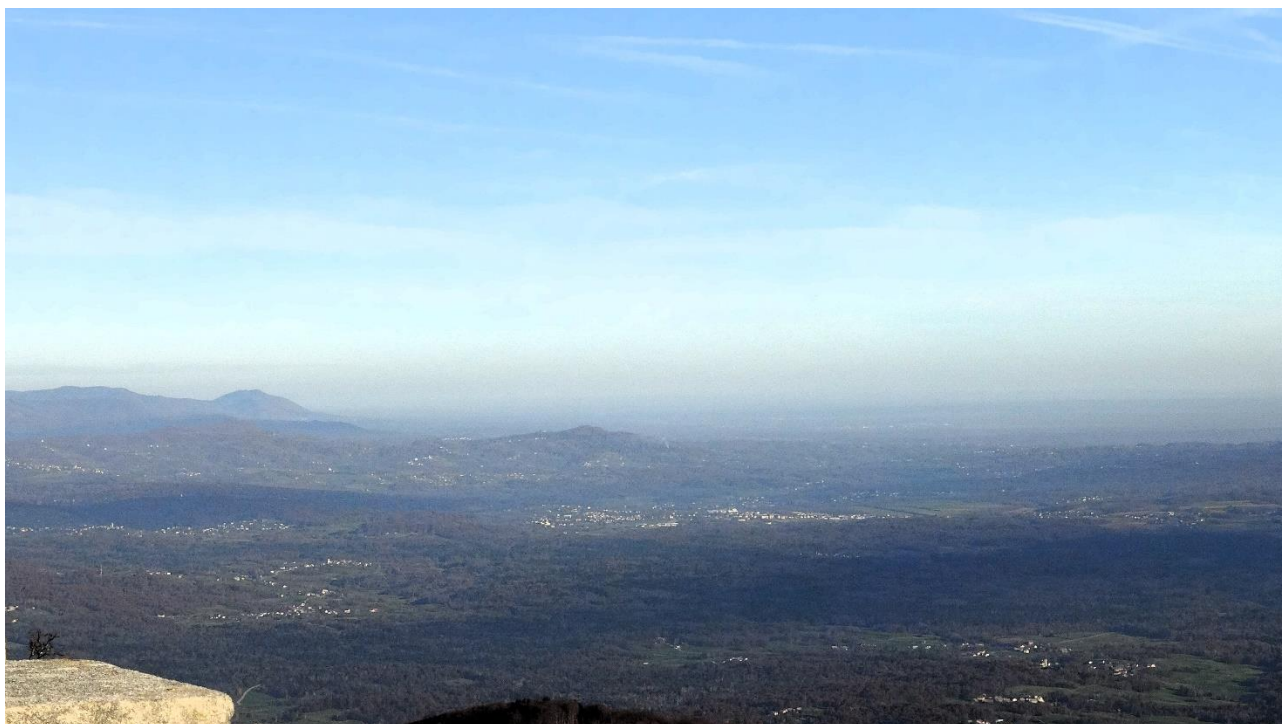
Po izpraznjeni skledi in zaužiti sladici se obrača pogled proti vzhodu, to je v dolino. Pod nami je vas Planina, v daljavi pa se kažejo tudi vrhovi sosednje Hrvaške. Raziskovanje me vodi do cerkve sv. Frančiška Ksaverija, ki je le nekaj korakov nad planinskim domom. Slovela je kot božja pot za odvrnitev hude ure.

Leta 1942 so jo požgali in po vojni dokončno porušili. Kamenje iz njenih sten so uporabili pri gradnji planinskega doma, zvonik pa so preuredili v razgledni stolp, s katerega se odpira lep razgled na Belo krajino, Gorjance in hribovje na hrvaški strani meje. Leta 1993 so jo delno obnovili, pozidali prezbiterij in jo spredaj zaprli z lesom.

Umirjeno opazovanje od planinskega doma je balzam za telo in duha. Vsak človek si išče popravek svojih idealov, kar lahko najlažje podoživi v naravi, ko se prepusti njeni dovršenosti. Za nami pa ostajajo tanke sledi. In že se odpravimo od planinskega doma v dolino. In to po kvalitetni učni poti, ki vodi do vasi Planina. To je krožna pot, ki je speljana po južnem pobočju Mirne gore do njenega vrha. Ob njej so predstavljene pestre gozdne združbe ter drevesne in grmovne vrste. Poudarjena sta tudi pomen gozda pri ohranjanju vode ter skrb za divjad. V gozdarskem domu je urejena informativna soba, v okolici pa si lahko ogledamo staro gozdarsko orodje, vagon nekdanje gozdne železnice, oglarsko kopo in apnenico. Prostost te poti je vabljiva za mnoge ljubitelje narave, zato je razumevanje vsega, predvsem pa drug drugega velik privilegij. Do vasi Planina traja sproščen spust le pol ure.

Pred vasjo Planina si natočimo vodo in vidimo, da je bila tu rojena mednarodno priznana slovenska grafičarka in slikarka, samohodka, Tinca Stegovec, ki je umrla v 92. letu starosti. Končala je tudi specialko pri profesorju Božidarju Jakcu. Srečamo pa še zavzetega markacista Pavla iz PD Črnomelj.

PLANINSKI IZLET NA MIRNO GORO

Sedaj pa se zgodi tisto, kar je bilo spoznano za smisel ogledne ture. Namreč, napoči dan za planinski vzpon na Mirno goro, ki ga organizira PD Šempeter ob mojem in Natašinem vodništvu. V Žužemberku se po jutranji kavi pričinja prava zimska pravljica pod milostnim nebom. Kar sedemintrideset zavzetih članov PD Šempeter se udeleži pohoda. Zaradi neprevoznosti ceste do vasi Planina, pričnemo hojo v vasi Vrčice, kar podaljša vzpon na Mirno goro za okrog sedem kilometrov. Vsi lepo razpoloženi se najprej razgibamo z Natašinimi vajami, ko podam še nekatere informacije današnje poti. Vsi se zavzeto podamo naprej in si najprej ogledamo površine Konjerejskega društva Semič. Razposajenost srca je vzpodbudna, saj nas obdaja prva, mehka snežna odeja. Hoja po snegu zahteva od pohodnika kar trideset odstotkov več energije, kot po suhi poti. Zato se večkrat ustavimo za krajši počitek, posebej pa je potrebno upoštevati in se prilagoditi moči starejših udeležencev. Zelo cenim njihovo voljo po gibanju, saj je nekaj pohodnikov starih že okrog osemdeset let. Hodimo po stari cesti do vasi Planina in zapustimo zaselek Kleč.

IME MIRNE GORE

Zanimiv je nastanek imena Mirna gora. Namreč, po ljudskem izročilu je v votlini na gori nekoč prebival hudoben zmaj. Ko je žito in grozdje v dolini dozorelo, je izbruhal temne oblake, iz katerih je padala debela toča. Toča je sedem let zapored uničila ves pridelek in Bela krajina je doživela lakoto. Ljudje so se zatekli k sv. Frančišku Ksaveriju, zavetniku pred vremenskimi ujmami. Nad zmajevo votlino so zgradili cerkev, posvečeno sv. Frančišku, in oblaki s točo so izginili. Ker se je na gori vzpostavil mir, so jo poimenovali Mirna gora.

IZ VASI PLANINA NA VRH

Naši koraki se ustavijo v vasi Planina in po malici se razdelimo v dve skupini. Ena gre po daljši poti do planinskega doma, druga pa po učni, nekoliko bolj strmi poti. Zaradi snega pa so potrebni zelo previdni koraki. Pridemo do planinskega doma, ko se mojemu povabilu na vrh pridruži nekaj udeležencev, ostali pa se odpočijejo v koči. Natašina skupina se pomika proti vrhu po jugozahodni smeri. Malo pod vrhom Mirne gore se srečamo. Erika mi deklamira zimsko uganko in vsi smo srečni.

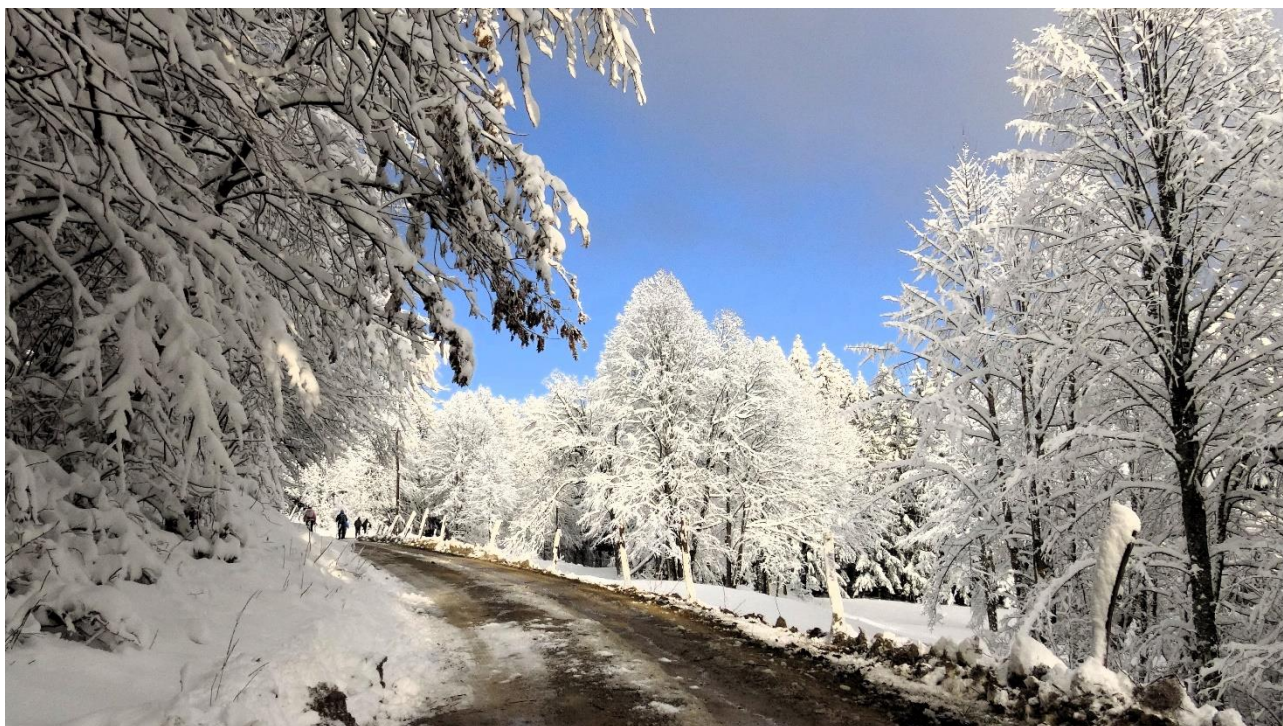

VRH MIRNE GORE

Resnično smo vsi radostni, ko stopimo na vrh Mirne gore, enega izmed osmih tisočakov Bele krajine. To je ena naj jugo vzhodnejših vzpetin obsežnega Kočevskega Roga. Pogosta zmotna predstava je, da je Mirna gora najvišji vrh v Beli krajini. Zaradi svoje dostopnosti in planinske koče s čudovitimi razgledi je prav gotovo najbolj prepoznaven. Najvišji vrh v Beli krajini je Kopa, ki se dviga na 1.077 metrih nadmorske višine, v središču gozdnega rezervata Kopa. Ta dragoceni biser sem približala tudi gledalcem VTV v oddaji Dotiki gora, in to z iskrenim srcem.

Najmanjše dragocenosti bogatijo življenje. Le živi človek se lahko nahrani z naklonjenostjo in objemom na poteh potovanja od rojstva naprej. Privzdignjena harmonija dneva prekrije utrujenost in nas poveže z ljubeznijo do nemerljivega preobilja narave. Mirna gora nam podari resničen mir in globoko hvaležnost za doživet vzpon.

Magda Šalamon
Vodnik A, B – 2. stopnja

STROKOVNI DELAVEC II - DOUSPOSABLJANJE VODNIKA PZS II. STOPNJA – KATEGORIJA AB – D (SNEŽNO) V LETU 2023

S sprejetjem novega zakona o športu smo vodniki PZS postali strokovni delavci v športu in strokovni delavci v športu II. Vodniki PZS A kategorije so postali vodniki PZS za lahke kopne ture – A in I. stopnja, vodniki PZS AB kategorije pa so postali vodniki PZS za zahtevne kopne ture – B in II. stopnja. Poleg novih nazivov pa moramo vodniki PZS s kategorijo A,B v obdobju 2023 – 2025 opraviti še dousposabljanje za kategorijo D za lahke zimske ture. S tem smo oziroma bomo pridobili usposobljenost vodenja tudi zimskih pohodov.

Na razpis za dousposabljanje v letu 2023, ki ga je objavila Vodniška komisija PZS oktobra 2022, smo se prijavili Ivan Janez Godler, Mitja Tavčer in Jože – Joco Krašek. Usposabljanja smo se udeležili na koči na Grohatu, dne 27. 1. do 29. 1. 2023.

Pot do Grohata je bila res prav zimska, saj je dan pred prihodom na Grohatu padlo več kot 1 m snega. Z avtomobilom z verigami smo se povzeli do domačije Bukovnik, nato pa smo s pomočjo gorskih reševalcev na Grohat pretovorili prtljago ter vodnika s težavami srca, jaz in Mitja pa sva na Grohat prispela peš. Takih snežnih razmer že dolga nisva doživela in verjamem, da se jih bova zapomnila še mnogo let in mnogo usposabljanj...

Na Grohatu smo najprej poslušali predavanja in potem delali na snegu.

Spoznali smo:

- Gibanja in tehnike vodenja in osebne tehnične opreme (lavinska žolna, lopata, lavinska sonda in vsa ostala oprema...).

- Bivak in taborjenje.
- Prva pomoč.
- Nevarnosti v gorah in reševanje.
- Reševanje.

Po usposabljanju je bilo potrebno pripraviti seminarsko nalogo. Ker so bile v tem času tako na Grohatu kot v Savinjskem hribovju ugodne snežne razmere, sem se odločil, da takoj pristopim k pripravi seminarske naloge in za pohod izbral POHOD NA MRZLICO V ZIMSKIH RAZMERAH. Vodnik Mitja Tavčer je za seminarsko nalogo izbral pohod na Gozdnik, vodnik Jože Krašek pa pohod na Šmohor.

O tem sem se posvetoval še z mentorjem Draganom Pavlovičem, članom PD Celje Matica, vodnikom ABCD. O seminarski nalogi sem nato obvestil vodjo dousposabljanja, Franca Gričarja, vodnika PZS, ki je potrdil predlog seminarske naloge.

Opis gore: Mrzlica je v zadnjih nekaj letih postala izredno priljubljena izletniška točka, posebej za obiskovalce iz Savinjske doline in Zasavja. S svojimi 1122 metri nadmorske višine je četrta najvišja gora zasavskega hribovja in z nje je, tako kot s Kuma, izjemen razgled, saj so vsi bližnji vrhovi precej nižji.

Po nekaterih podatkih naj bi bila koča na Mrzlici celo najbolj obiskana planinska postojanka v slovenskem sredogorju. Kočo upravlja planinsko društvo Trbovlje. Koča sama je nekoliko pod vrhom Mrzlice (okrog 30 m) in na vrh vodi strma pot skozi gozd. Na vrhu je razgledna plošča, ki nam omogoča dobro orientacijo (vir; Hribi.net).

Planinsko društvo Šempeter in s tem planinci planinskega društva dobro poznamo pot na Mrzlico, saj se radi udeležujemo vsakoletnega tradicionalnega srečanje Savinjanov, Zasavcev in Laščanov na Mrzlici. Srečanje je organizirano vsako drugo soboto v septembru, letos bo to 14. 9. 2024.

Zaradi velikega sneženja v zadnjem tednu in zaradi veliko polomljenega drevja ob poti, je bila, dne 4. 2. 2023, izvedena ogledna tura. Ugotovljeno je bilo, da je tura izvedljiva, da pa bo potrebno ponekod obhoditi podrti drevesa in veje. Pot po novem snegu je že uhojena in ker je sneg zmrznjen, so potrebne dereze za varno hojo.

Vabilu na pohod na Mrzlico za pripravo seminarske naloge se je odzvalo 11 planincev, med njimi mentor Dragan Pavlovič, predsednik PD Šempeter Silvo Črepinšek ter soudeleženec dousposabljanja Mitja Tavčer.

V sredo, 8. 2. 2023, smo z udeleženci opravili pohod. Pot se je začela pri kmetiji Ramšak, po domače Počivalnik, mimo kapele do domačije Baloh, po domače Grmadnik in nato do domačije Špajzer in po poti »Čez korenine« do vrha.

Vrh je na višini 1122 m. Na vrhu je vetrnica, ki kaže gore, do katerih seže razgled. Na severu Savinjska dolina s Preboldom, Šempetrom, Polzelo in zaselki; zadaj Gora Oljka, levo Dobrovlje, še bolj zadaj Menina in še bolj zadaj Kamniško Savinjske Alpe z Ojstrico in Raduho.

Na JV Žalec z Bukovico, Šmohorjem in Maličem, na VZ Boč, na J Kal, Hrastnik, Trbovlje, zadaj Kum. Razgledov ta dan ni bilo, saj je bila na vrhu gosta megla.

Na vrhu je žig Savinjske poti. Koča je na višini 1093 m, kjer se osvežimo, okrepčamo ter se malo oddahnemo. V koči je žig razširjene Slovenske poti. Za celo pot smo porabili 2 uri in 55 minut, kar je eno uro več kot v normalnih pogojih. Zaradi zimskih razmer se je pot podaljšala za slabo uro.

Udeleženci smo na dousposabljanju za zimske ture prejeli ogromno praktičnih nasvetov za vodenje zimskih tur in za ravnanje v kriznih situacijah. S praktičnim vodenjem zimske ture, pa smo preverili pridobljeno znanje v praksi. Predavateljem, predvsem pa vodji usposabljanja, g. Francu Gričarju, se iskreno zahvaljujemo za pridobljeno znanje in izkušnje.

Ivan Janez Godler
vodnik A,B,D – 2. stopnja

IZLET NA ŠPILK

V soboto, 3. februarja 2024 smo imeli naš tretji izlet v tem letu. Šli smo na Špilko, ki je na višini 956 m. Marsikdo bo rekel: »Kje pa je ta Špilko?« Tudi jaz nisem imela pojma, ko smo delali plan izletov za leto 2024. Pri planu izletov pa se veliko upošteva želje naših planincev in Špilko je bila želja nekoga med nami. In ta izlet sva za vodenje dobila midva z Jocom. Joco je bil na Špilku pred mnogimi leti, ponoči, ko je bil na Rokovnjaškem pohodu. Seveda ga je spomin v vezi tega malo zapustil.

Potrebno je bilo narediti ogledno turo. Pa je prišel v poštev »stric Google«, da sva si prebrala o markiranih poteh, ki vodijo na Špilko. Špilko je najvišja vzpetina v hribovitem svetu med Tuhinjsko dolino in dolino potoka Motnišnica na severu, ter vzporednim Črnim grabnom na jugu in hkrati najvišja točka rokovnjaške planinske poti, ki krožno povezuje hribe in naselja med Lukovico in Trojanami.

Izbrala sva pot iz Trojan. Hodila sva po lepo urejeni makadamski cesti ob potoku Bolska. Zložno vzpenjajoča pot naju je pripeljala do pašnika Lipovec. Takrat je bil zapuščen, ker so lastniki že odpeljali živino v dolino. Sva si pa že prej prebrala o tem pašniku na spletu. To je prelepa planšarija, ki je v času paše odprta tudi za obiskovalce. Na planšariji imajo vsako leto, zadnjo nedeljo v mesecu avgustu pastirski praznik, s pastirskimi igrami. Imajo zanimivo tombolo, katere glavni dobiček je konj, včasih tudi krava. Pomerijo se v stavah na težo prašiča in višino pršuta ter preizkusijo v pokanju z gajžlo. Prikažejo kuhanje oglja. Imajo igrala za

otroke in veliko domačih živali. Se že odločiva, da spomladi sigurno pripeljeva vnuke na to planino.

Od tam nadaljujeva po Rokovnjaški poti proti Špilku. Pot je lepo urejena, se zložno dviga, markirana, prijetno razgibana in ravno prav dolga za brezskrben družinski izlet v vseh letnih časih. Ko sva prišla do table, katera naju je usmerila malo bolj v hrib, naju je čakal še 10 minutni vzpon do bivaka na Špilku. Na vrhu, ki je večinoma porasel z gozdom, je PD Blagovica postavila manjši bivak z mizo in klopjo, kjer je prostora za 4 ljudi. Nekaj miz in klopi pa imajo tudi zunaj bivaka.

Ker ni bilo listja na drevju sva imela pogled na avtocesto med Trojanami in Blagovico, kjer se iz dneva v dan valijo dolge kolone tekoče pločevine. Toda, ko v dolini brnijo motorji težkih tovornjakov in avtomobilov, onesnažujejo zrak, je tukaj spokojen mir in čisti zrak. Čakal pa naju je še dve in pol urni povratek na Trojane, kjer sva imela avto.

Pa naj se vrnem k našemu izletu v soboto 3. februarja. Na tem izletu nas je bilo 38 udeležencev. Ker je bil to čas po malo močnejšem sneženju in stopinjah po ničlo, smo hodili po rahlo zaledeneli poti ob potoku Bolska. Nekateri smo si naredili male dereze, nekateri ne, vendar problemov na poti ni bilo, saj je odjuga pripomogla k taljenju snega. Tudi mi smo se ustavili na pašniku Lipovec in imeli daljši počitek za malico. Bil je lep sončen, zimski dan, zato smo imeli krasne poglede po naših zasneženih Kamniško-Savinjskih Alpah. Nadaljevali smo pot proti Špilku, se na vrhu Špilka odpočili, nekateri malicali, vpisali v vpisno knjigo, slikali, nato pa nadaljevali pot proti Blagovici, kjer nas je čakal avtobus.

Spet smo preživali lep dan v naravi, na izletu po naši ne tako poznani bližnji okolici, od koder smo se polni lepih vtisov in prijetnega druženja vrnili domov, da bomo lažje premagovali dela in naloge katere nas čakajo do naslednjega izleta.

Irena Šribar
vodnik A – 1. stopnja

NA GRINTOVEC

15 let bo že od takrat, ko sva se odločila, da najvišji vrh Kamniško Savinjskih Alp osvojiva nekoliko drugače. Za izhodišče sva izbrala spodnjo postajo tovarne žičnice v Koncu, ki je na višini okoli 900 m. Sedaj se do tja ne da več pripeljati z avtom, saj je cesta za vozila zaprta.

Kmalu naju je smerokaz usmeril v bukov gozd, po katerem sva se pričela vzpenjati proti Kokorskemu sedlu, kjer stoji Cojzova koča. Sopara v gozdu je kljub zgodnjemu času opravila svoje in kakšen počitek, s požirkom vode je prav prišel. Vseskozi je nad nama visela jeklenica tovarne žičnice, ki je kazala jasno zarisano črto proti Kokorskemu sedlu.

Med potjo sta nameščeni dve zaporedni jeklenici, ki sicer v suhem nista potrebni ob mokrem ali poledenem terenu pa prideta še kako prav. Nekoliko naprej se nahaja klopca, kjer počitek prav zares paše.

Kmalu je zavetja dreves zmanjkalo in vzpon sva nadaljevala med ruševjem, a stene Kalške gore so nama vseeno nudile senco. Grušcnata pot je za hojo precej utrujajoča a je varno speljana med ostenjem Kalške gore na levi in Malim vrhom na desni strani.

Sčasoma razgledi postanejo lepši in Kokršsko sedlo je vse bliže. Še malo, pa si bova privoščila malico na Cojzovi koči. Ko sva le »zlezla« na Kokršsko sedlo, sva se razveselila počitka na koči. Povedala sva, da bova še danes odšla proti vrhu tako, da se bova vračala po temi. Prosila sva, če lahko pustijo vrata kočke odklenjena, prav tako pa sva si rezervirala sobo in vzela ključe. Pričakovala sva namreč, da se bova vračala precej pozno.

Do vrha Grintovca (Nekoč Grintavca) je od doma še približno dve uri. A odločila sva se za popoldanski izlet, prav z namenom, da sončni zahod pričakava na vrhu. Časa sva torej imela dovolj.

Lepe so te naše gore in razgledi ob lepem vremenu so krasni. Vseskozi sva med potjo občudovala te naše Grintovce. Streha, ga tudi imenujejo ta naš Grintovec, malo zaradi oblike, malo tudi zato, ker je najvišji vrh KS Alp.

Vzpon, ki je tehnično resnično nezahteven, vsaj poleti, pozimi pa zaradi plazov precej nevaren, sva nadaljevala po Spodnjih in Zgornjih jamah, ter uživala v razgledu. Hoja po tem delu poti je čisto nekaj drugega kot sam vzpon do Cojzove kočke, ki je milo rečen naporen in dolgočasen. A če hočemo priti na vrh je treba pot vzeti takšno, kot nam jo ponuja narava.

Sem že omenil, da so razgledi čudoviti. V ozadju Kalški greben

Ja, izgubljala sva čas – in uživala. Do vrha nama ni manjkalo več dosti in tudi pot ni bila naporna. Na višini 2400 m je rasla le še čudovita zelena trava. Lepa in zelena je, saj ima dovolj sonca in tudi dežja. Le veter in mraz ji včasih ponagajata.

No, in kdo bi si mislil, da naenkrat nisva bila več sama na gori. Oziroma sva midva prišla na goro in zmotila njihov mir. Tik pod vrhom se je namreč pasla čreda ovac in iskreno, jih na takšni višini res ne pričakuješ. Ovce so se mirno pasle in tudi same uživale ob sočni travi tik pred nočjo, ko se bodo tudi one odpravile počivat.

Ravno, ko bi razgledi morali postati čudoviti, se je pod večer od nikjer pripeljala megla in zmotila poglede na okoliške gore. A res, po toliko prehojene poti, bova sedaj prikrajšana ta tisto najlepše – sončni zahod. Pa se nisva dala zmotiti, pred nama je bila še nekaj vzpona in morda se bo do takrat tudi megla razkadila. Ovce so naju mirno spremljale s pogledi in se čudile, kaj počneva na njihovem pašniku. In tako kot je prišla, je megla kakšnih 50 metrov pod vrhom tudi izginila. Še sreča.

Ovce so nama pod vrhom še zadnjič naklonile svoj pogled, nato pa so se odpravile nekoliko nižje.

Vrh Grintovca s svojimi 2558 m je bil vse bliže. Pogovarjala sva se o tem, kaj sploh lahko na vrhu pričakujeva. Morda zopet meglo, ali pa kljub vsemu čudovit sončni zahod. Če ne bi bil travnik tako »pokakan« od ovc, vsaj na tistih, boljših mestih v zavetrju, bi človek najraje kar prespal tik pod vrhom.

A v gorah se shladi in rezervirala sva soba, tudi spalk nisva imela s seboj, le tiste tanke, zaščitne, ki so vedno v najinem nahrbtniku. A te ne nudijo toplote in kaj hitro sva pozabila na idejo, da bi na vrhu prespala. Morda kdaj drugič, ko bo vsa oprema v nahrbtniku.

Prispela sva na vrh, ki je kar precej »razdejan« saj očitno tu gori ničkolikokrat strela poboža streho naših Alp. Čestitala sva si za tehnično nezahteven, a vseeno fizično kar naporen vzpon, nenazadnje sva premagala skoraj 1700 m višinske razlike. A bilo je vredno, sončni zahod na vrhu Grintovca je bil čaroben in nama bo za vedno ostal v spominu, kot eden izmed najlepših trenutkov v naših gorah.

In ker ga prej nisva delila z vami, sva se odločila, da ga tokrat le opiševa in predstaviva tudi vam in morda bo kdo šel po najinih stopinjah na »streho«.

Načrt oz. ideja je uspela. Saj sedaj že veste, da rad tudi fotografiram, a v gore gre z nama le manjši fotoaparati. A tokrat je odigral svojo vlogo. In to zelo dobro.

V gorah je hitro tema pravijo. In še res je. Naredila sva še nekaj čudovitih posnetkov na vrhu in lovila čudovite barve sončnega zahoda. Nič, sva si rekla, čudovito je bilo, a do koč sta še slabi dve uri in potrebno se bo vrniti. Ja, takrat so že bili mobilni telefoni in svojem sva sporočila, da sva uspešno prišla na vrh in resnično uživala v barvah sončnega zahoda.

Opremila sva se za spust proti Cojzovi koči. Ko je izginilo sonce, je tudi mraz nekoliko pritisnil in potrebno se je bilo obleči. Nadela sva si naglavne lučke in si skušala zapomniti smer, po kateri se bova spuščala. Markacije na skalah so v takšnih razmerah nepogrešljiv pomočnik, da se varno vrnemo v dolino. Nekajkrat sva jih prav poiskala, da sva se prepričala, da se spuščava po pravi poti, saj je teh več in bi lahko hitro kam zašla.

Dober orientir je bila tudi koča, ki je bila osvetljena – do 22. ure. To nama je precej pomagalo, saj se ponoči da hitro zaviti na napačno pot. Spust je potekal brez težav in nekaj pred 23. uro sva prišla varno in srečno do Cojzove kočice na Kokrskem sedlu.

Ja, vrata so ostala odklenjena in čakala naju je topla postelja.

Zjutraj sva si privoščila zajtrk, jajčke na oko. Tako zelo so teknile, kot lahko teknejo samo v gorah. Pot v dolino je naporna in kolena precej trpijo, pa kljub temu je bila tega vredna.

Čudovito je iti na izlete s Planinskim društvom Šempeter, saj je vedno zelo dobro poskrbljeno za vodenje in dobro voljo. Organizatorji in vodniki poskrbimo, da se udeleženci na naših izletih počutijo varno in dobro.

A včasih je potrebno storiti tudi kaj zase. In to je bila ena izmed takšnih tur v gore, za naju, za najino dušo.

Čestitke Planinsko društvo Šempeter. Dobri smo, zato »Pojdite z nami«.

Vesna Tavčer
Mitja Tavčer
vodnik A, B, D – II. stopnja

Včasih je moj korak
tako plah, osamljen.
Včasih pušča
v predaji sočloveku,
le senco za počitek.
Včasih je v valu hrupa
tako tih, nem.

Pod streho sprejetja
Išče nove poganjke
sveže pomladitve,
potopitve v brezčasje.

Predaja koraku obvisi
na križu srca.
Topla dlan drsi
v zoro dosegljivega.

Kje si, moj človek,
da korak ne bo plah,
osamljen, nem?

Predaja koraku
ve za smer k tebi.
Blag nasmeh
mi lepša obraz.

SPOZNANJE - Magda Šalamon

Razgrni pogled na zelene poljane.
Zariši poteze v brezmejne višave.

Poljubi nasmeh Stvarniku gora.
Tolažbo hrepenenja ponesi do srca.
V umitih travah poišči cvetlico.
Na nebu objemu svobodno ptico.

S svetostjo spoznanj nariši kapelico molitve.
S hriba zaobljube vpijaj moč potešitve.

V goloti zaupanja podaj mi roko,
stopaj v vetru na skupno goro.

ZMAGA – Magda Šalamon

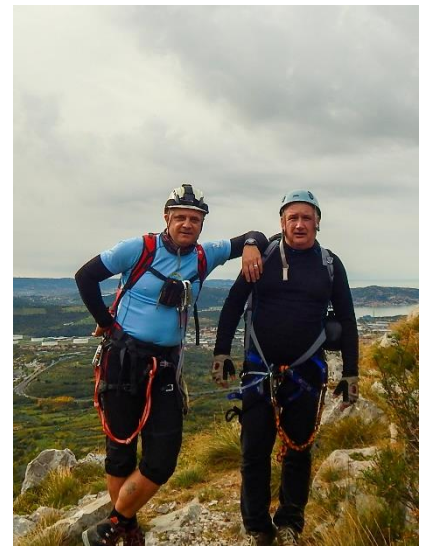
Zmaga je sprejeti poraz.
Biti moč, ko si najmanj.
Pobožati ljubezen v breznu sovraštva.
Čutiti utrip mirujočega časa.

Se objeti, poljubiti,
oditi pred uničenjem.
Živeti za smrt. Zmaga je biti!

Avtorica slik: Magda Šalamon

Planinsko društvo Šempeter

Šempeter v Savinjski dolini 2024
40. let Planinskega društva Šempeter

Oblikoval: Mitja Tavčer
Grafično uredil: Andrej Pavlič
Natisnila tiskarna Tisk, reklama, Graf ID, Jasna Golc s.p.

Število izvodov: 20
Brošura je objavljena na spletni strani: www.pd-sempeter.si

Planinsko društvo Šempeter

Pojdite z nami !